

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

ΣΤΑΘΜΟΙ... στόν χρόνο

2019

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

ΣΤΑΘΜΟΙ... στον χρόνο

Διατίθεται δωρεάν

Πάτρα 2019

Τίτλος: **ΣΤΑΘΜΟΙ... στόν χρόνο**

Δημιουργός: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σελιδοποίηση: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Εικόνες εξωφύλλου: *Ξύλινος αναθηματικός πίνακας*, Πομπή προς τον βωμό για τη θυσία αρνιού, με συνοδεία αυλού και λύρας. Διαβάζονται η αφιέρωση στις Χάριτες, τα ονόματα Ευθυδίκας, Ευκολίς, Εθελόνχα, και στο πλάι, από το όνομα του ζωγράφου ή του αναθέτου, σώζεται μόνο η καταγωγή: Κορίνθιος. Από το σπήλαιο Πιτσά Κορινθίας. 540-530 π. Χ. (Α 16464), Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Τοιχογραφία των «Παπύρων», Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Θήρα, Προϊστορικό Μουσείο.

ISBN: 978-618-84261-1-5

Copyright © 2019

Εκδότης: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ιστοσελίδα: <http://users.sch.gr/panlampri/>

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου του έργου, με αναφορά στην πηγή, χωρίς την άδεια της δημιουργού.

*Σ' όσους
καθ' οιονδήποτε τρόπο
με ευεργέτησαν.*

Συνομιλία

Μέ κοιτάξες στά μάτια
κι είπα πώς, κοιτῶντας τά δικά σου,
γεννήθηκα.

Σέ κοιτάξα στά μάτια
κι είπες πώς,
ἄν τά δικά μου δέν συναντοῦσες,
ἡ ζωή σου
δέν θά 'παιρνε νόημα.

Πάτρα 1 Μαΐου 2015

Κατάκτηση

Οἱ δρόμοι τῆς πόλεως
ὥς καί οἱ κεντρικές ἀρτηρίες
ἔχουν κατακτηθεῖ ἀπό τά αὐτοκίνητα!

Τά πεζοδρόμια τῆς πόλεως
ὥς καί τά πιό στενά
ἔχουν κατακτηθεῖ ἀπό τά αὐτοκίνητα!

Οἱ πεζόδρομοι τῆς πόλεως
ὥς καί οἱ πιό πολυσύχναστοι
ἔχουν κατακτηθεῖ ἀπό τά αὐτοκίνητα!

Οἱ διαβάσεις τῶν πεζῶν
ὥς καί τῶν ἀναπήρων
ἔχουν κατακτηθεῖ ἀπό τά αὐτοκίνητα!

Ναί, ὅλα καθημερινῶς, χωρίς αἰδῶ,
κατέχονται
ἀπό τόν ἐπικυρίαρχο θεό τῆς ἐποχῆς,
τό αὐτοκίνητο!

Κι ὅμως, σέ βρίθουσες πλατεῖες, πολιτικοί
μέ περισσή μεγαλαυχία εὐκαιριακά
δημηγοροῦσαν γιά κεῖνον τόν πολιτισμό
πού τῆς καθημερινότητας τόν λένε!

ΣΤΑΘΜΟΙ... στόν χρόνο

Ναί, γιά τόν πολιτισμό τῆς καθημερινότητας
ἀσύστολα καί ὑποσχετικά δημηγοροῦσαν!

Αὐτόν, ἄν σέ δρόμο, σέ διάβαση,
σέ πεζοδρόμιο ἢ πεζόδρομο τῆς πόλεως
κάποιος τόν συναπαντήσῃ,
ἄς φωνάξῃ κι ἄλλους νά τόν δοῦν!

Ἴσως, ἄν τόν γνωρίσουν,
ν' ἀρχίσουν νά τόν ἀποζητοῦν!

Πάτρα 29 Μαΐου 2015

Ένας νέος

– Δώστε μου κάτι ν’ αγοράσω έναν καφέ
κι ένα κουτί τσιγάρα!
– Δώστε μου κάτι!

Αυτά τά λόγια απευθύνει
ένας νέος μέ γαλάζια μάτια
καί καστανόξανθα μαλλιά
σέ καφετεριῶν θαμῶνες,
πού ἡδονικά εἶναι βυθισμένοι
στή ρέμβη τῆς ἀπόλαυσης
τοῦ πρωينوῦ ζεστοῦ καφέ
καί τοῦ τσιγάρου!

Ὅμως, ματαίως!

Κανείς δέν ἔχει θυμικό διαθέσιμο
τέτοια εὐχαρίστηση νά διακόψει
καί σέ ἀδύναμη αἰτητική φωνή
τή στοιχειώδη σημασία νά δώσει!
Ἄς απευθύνει ἄλλοῦ τέτοια αἰτήματα!
Ἴσως, μέσα στὸν θόρυβο τῆς πόλης
κάποιος νά δώσει σημασία
καί νά τ’ ἀκούσει!

Ἴσως!

Καθώς ὁ νέος ἀπομακρύνεται,
ἄλλος ὁμήλικός του ἀπό τραπέζι διπλανό,
κοιτῶντας τὰ δαχτυλιδάκια τοῦ καπνοῦ,
πού τό στριφτό τσιγάρο του ἀφήνει,
μέ πλήρη βεβαιότητα,
ἀπό γνώση ἴσως, μονολογεῖ:
– Πάντα θά ὑπάρχει κάποιος,
πού θά τοῦ δίνει χρήματα
τόν θάνατό του ν' ἀγοράζει!

Πάτρα 17 Ιουνίου 2015

Φόβος

Ἄν γιά καιρό μέ φόβο ζεῖς,
νά ξέρεις πώς ἔρχεται πάντα ἡ ὥρα,
πού κάποιος τόν δρόμο σου δεικνύει
νά τόν διώξεις καί νά λυτρωθεῖς.

Ἄν τήν εὐκαιρία ν' ἀδράξεις φοβηθεῖς,
στόν νοῦ σου νά ἔχεις ὅλα ἐκεῖνα,
πού ἀπό τόν φόβο σου στερήθηκες
κι ὅσα ἀπό τόν ἴδιο πρόκειται νά ὑποστεῖς.

Πάτρα 28 Ιουνίου 2015

Τό δίλημμα

Βγήκε σέ βήμα τῶν Εὐρωπαίων ὁ ἡγέτης
καί δημηγόρησε γιά τοῦ ἰσχυροῦ τό δίκιο
κι εὐθύνες γιά τήν ἀπουσία «ἐντιμου» συμβιβασμοῦ
ἐπέρριψε στόν «ἀνυπότακτο» ἡγέτη.

Ὑποκρινόμενος ἐνδιαφέρον καί ἀγάπη,
βεβαίωσε, σχεδόν δραματικά, πώς τά πάντα ἔπραξε
ἀγαπημένο του λαό νά εὐνοήσει
καί ὡς ἀντίδωρο γιά τίς ὑποστηρίξεις του ἐζήτησε
μόνο «ναί» στήν κάλη του αὐτός νά ρίψει.

Βέβαια, «ναί», τί ἄλλο πιό καλό ἀπό τό «ναί»,
καί μάλιστα, ὅταν ἓνας ξένος εὐθαρσῶς
ὡς σωτήριο στήν κάλη νά ρίξεις σέ προτρέπει!

Μένει ν' ἀπαντήσει ὁ κυρίαρχος λαός,
πού τήν ἀξιοπρέπεια δέν ἔμαθε νά παζαρεύει,
τί ἐπωφελές ἢ βλαπτικό γιά κάποιους ἀποτελέσμα
ἀπό τήν κάλη πού ἀνοίχτηκε θά βγάλει.

Ἄν μέ τό δίδαγμα τῆς Ἱστορίας φτάσει ὡς ἐκεῖ,
πολλά νά μιμηθεῖ παραδείγματα ἔχει!
Ἄν μέ τόν φόβο ὡς ἐκεῖ ὁδηγηθεῖ,
μόνο ντροπή στό μέλλον θά ἔχει γιά νά θυμηθεῖ!

Πάτρα 30 Ιουνίου 2015

«Αἰδώς Ἀργεῖοι...»

Τούτη τήν ὕστατη στιγμή,
πού ἡ πατρίδα κινδυνεύει,
πολλοί ἀπό κείνους,
πού ἀσέλγησαν γιά χρόνια
στό κορμί της τό φιλόξενο,
βγαίνουν μέ θράσος περισσό
καί χωρίς καμιά συγνώμη
ἐπαίρονται γιά τά «καλά»,
πού χάριν τοῦ λαοῦ ἐκάμαν!

Καμία συντριβή
γιά τίς πολλές εὐθύνες τους,
καμιά μετάνοια,
μόνο προπέτεια
καί ἔπαρση ἀπύθμενη,
ἀκόμα κι εὐχαρίστηση
μπορεῖς νά διακρίνεις,
πού, λίγο πρίν ἀπό τό χάος,
γιά τίς δόλιες πολιτικές τους
«δικαιώνονται»!

Ἀπ' τήν τυφλότητα τῆς Ὑβρεως
σφυρίζουν δῆθεν ἀδιάφορα
καί, ἴσως, λησμονοῦν
πώς ὁ φόβος καί ὁ πόνος,

ΣΤΑΘΜΟΙ... στόν χρόνο

πού προκάλεσαν,
ὡς ἄλλες Ἑρινύες
μέχρι τή σκοτεινιά τοῦ τάφου
θά τούς κατατρέχουν.

Πάτρα 1 Ιουλίου 2015

Μετακόμιση

Στόν οἶκο τῶν γονέων
μετακόμισε
τό νεαρό ζευγάρι!

Χωρίς ἐργασία
καί στοιχειῶδες αὐτεξούσιο
πῶς τή ζωή του θά βολέψει
καί τί ζωή
χωρίς αὐτά θά κάμει;

Πάτρα 2 Ιουλίου 2015

Τό «ΝΑΙ» καί τό «ΟΧΙ»

Ἐκλήθη ὁ λαός
μέ ἓνα «ΝΑΙ» ἢ ἓνα «ΟΧΙ»
γιά τήν ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος,
τοῦ ἐν πολλοῖς δυσοίωνου,
ν' ἀποφασίσει.

Μακάριοι ὅσοι χωρίς φόβο
καί μέ αἴσθησι καθήκοντος
τήν καίρια ἐπιλογή θά κάνουν!

Κύθνος 5 Ιουλίου 2015

Σάν δυό σταγόνες

Σήμερα ή μέρα
τοῦ μεγάλου «ΝΑΙ»
καί τοῦ μεγάλου «ΟΧΙ»!

Ποτέ, ὅμως, αὐτά τά δυό
δέν ἔμοιαζαν
σάν δυό σταγόνες
διάφανο ἤ, ἀκόμα, καί θολό νερό.

Κύθνος 5 Ιουλίου 2015

Ἐπιθυμία

Οὐρανέ,
μές στό γαλάζιο σου
ἢ ἐκεῖ, πού αὐτό μέ τῆς θαλάσσης σμίγει,
θά 'θελα κάποια μέρα
νά χαθῶ.

Κύθνος 6 Ιουλίου 2015

Λευκά κρινάκια

Βήματα αγαπημένα στοῦ γιαλοῦ τήν ἄμμο
ἀπό κυματάκι ἐωθινό ἐσβήστηκαν.

Ἔμειναν τά λευκά κρινάκια τοῦ γιαλοῦ
γιά νά θρηγοῦν τόν μισεμό τους.

Κύθνος 6 Ιουλίου 2015

Κύθνος

*Σ' όσους απολαμβάνουν με σεβασμό
τα αγαθά της φύσης.*

Ή Κύθνος λικνίζεται έρατεινά
στήν άγκαλιά της άρχέγονης θάλασσας.
Οί κορυφογραμμές της ένώνονται έρωτικά
μέ τήν άγλή τών όριζόντων.
Οί πλαγιές της, κατάξερές,
δοξολογοϋν τόν κοσμοκράτορα Ήλιο.
Τά σπίτια καί τά έκκλησιάκια της
άπαυγάζουν μοναδικά τή λευκότητά τους.
Οί θαλάσσιες άγκάλες της θελκτικά καλοϋν
έράσματα κορμιά στά διάφανα νερά τους.
Τά μυρωδάτα άνθη τών θυμαριών της
ϋποδέχονται άδιάκοπα βουερό μελισσολόι.
Οί λυγαριές κι οί πικροδάφνες της
κοσμοϋν μέ τά μαβιά καί φούξια άνθη τους
τών ϋγρών ρεματιών τά κατατόπια.
Τά πεζούλια της, καρπερά καί φροντισμένα,
προσφέρουν στό βλέμμα άποχρώσεις ζωής,
πού άκμάζει πεισματικά άνθιστάμενη
στά καυτά φιλιά τοϋ Άλωναριάτικου ήλιου.

Μέ τόν Φαέθοντα άρματηλάτη σταθερό
ό Ήλιος, ταξιδευτής θεός καί ζωοδότης,

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

στάση πάνω από τή γῆ τῆς Κύθνου κάνει,
θυμάρι νά ὀσφρανθεῖ μεθυστικό
καί μέ ἦχο ἀπό τά σμήνη μελισσῶν
τή θεία του ψυχή νά εὐφράνει.

Χαῖρε, ἀγλαόμορφη γῆ τῆς Κύθνου!

Κύθνος 7 Ιουλίου 2015

Ξερολιθιές

Όμοιες μέ πελώρια φίδια καφετιά
στίς πλαγιές καί στίς ράχες
τῆς αἰθέριας Κύθνου
σέρνονται οἱ ἀνθεκτικές ξερολιθιές.

Μέ τέχνη καί μεράκι ἀρμολογημένες,
στηρίζουν τά πρανή τῶν χωραφιῶν
πεζούλια καρπερά δημιουργῶντας,
ὀρίζουν, προστατεύουν καί γνωστοποιοῦν
τῶν ἰδιοκτητῶν τήν κραταιή κυριαρχία
καί σηματοδοτοῦν καί περικλειοῦν
μονοπάτια ἀσφαλῆ γιά κάθε ὁδοιπόρο.

Καλοπελεκημένες οἱ ξερολιθιές,
πρεσβεῖες χειρῶν ἐργατικῶν κομίζουν
καί διακηρύσσουν μέ τήν παρουσία τους
τόν μόχθο, πού δημιουργεῖ
σεβόμενος τή φύση καί τόν χρόνο.

Κύθνος 8 Ιουλίου 2015

Λίγες μέρες

Άρκεσαν μόνο λίγες μέρες
γιά νά μετατραπεῖ σέ «ΝΑΙ»
ἐκεῖνο τό περίτρανο,
τό ἀπονενοημένο,
μά, ὅλο περηφάνια «ΟΧΙ»!

Άρκεσαν μόνο λίγες μέρες!

Πάτρα 13 Ιουλίου 2015

Διψοῦν οἱ νεκροί

Διψοῦνε, λένε, οἱ νεκροί
κι ἐγώ, ἀγαπημένο στερνοπούλι σου,
πάνω ἀπ' τό νιό σου μνημα στέκομαι
κι ἀπό τή γῆ πού ζωή καί θάνατο σοῦ ἔδωσε
ρίχνω νερό τή δίψα σου τή μεταθανάτια νά σβήσω.

Νερό ρίχνω καί δάκρυα λύπης κι εὐγνωμοσύνης
κι ἡ σκέψη, ἀπαρηγόρητη, τρέχει
σέ ὅλα ἐκεῖνα πού ἡ ζωή μᾶς δώρισε
κι ὁ θάνατος ποτέ δέν θά μπορέσει νά θερίσει.
Τί, ὅσο ζῶ, κι ἐσύ μ' ὅλες τίς χάρες σου θά ζεῖς.
Τί, ὅταν κι ἐγώ τή ζήση μου τελειώσω,
ἐσύ, ἡ σύντροφός σου ἡ ἀξεπέραστη καί μάνα μου,
ἐγώ, ἀλλά κι ὅλοι ὅσους ἀγαπήσαμε
μαζί, ὅλοι μαζί στό ἄπειρο,
ἐκεῖ στό ζωοποιό, ἀρχέγονο, φιλόξενο ἄπειρο
θά κατοικοῦμε.

Τί ἄπειρη ἡ ἀγάπη πού γευτήκαμε
καί δέν μπορεῖ παρά αἰώνια νά 'ναι.

Ροδαυγή 26 Ιουλίου 2015

Ἀκροστιχίδα

Του πατέρα μου

Περηφάνια
Ἀνεξικακία
Νομιμότητα
Ἀξιοπρέπεια
Γενναιότητα
Ἱερότητα
Ὡριμότητα
Τιμιότητα
Ἡμερότητα
Σοφία

Ροδαυγή 26 Ιουλίου 2015

Όταν...

Όταν τά δῶρα τῆς ζωῆς
δέν ἐκτιμᾷς,
ἕτοιμος
καί γιά νά τ' ἀπωλέσεις
πρέπει νά 'σαι.

Ἄρτα 27 Ιουλίου 2015

Ἀναπόδραστο

Θωρῶ τό ἄψυχό σου πρόσωπο
ὥρα πολλή.

Δέν θέλω νά πιστέψω
πώς δέν θά ξαναδῶ ἀνοιχτά
τά ὁμορφα μελιά σου μάτια·
δέν θέλω νά πεισθῶ
πώς ἀπ' τό σφραγιστό πιά στόμα σου
δέν θ' ἀκουστοῦν ξανά λόγια σοφά,
τραγούδια λυπητερά ἢ χαρούμενα
καί γέλια ἀπό καρδιάς βγαλμένα.

Τά μάτια σου τά σφαλιστά,
τό ἐρμητικά κλεισμένο στόμα σου
κι οἱ ἄλλοτε βαθιές ρυτίδες σου,
πεφιλημένα ἀποτυπώματα
μόχθου πολύ καί πόνου,
σχεδόν σβησμένες πιά,
μέ τήν ἀτέρμονη ἡρεμία τους
βεβαιώνουν τό ἀναπόδραστο
πού ἐπιστροφή δέν ἔχει.

Ροδαυγή 28 Ιουλίου 2015

Ἀρκεῖ

Ἀρκεῖ μονάχα μιά στιγμή
γιά νά γκρεμίσεις
πολλά ἀπό κεῖνα,
πού σημαντικά θεωροῦσες.

Ἀρκεῖ μονάχα μιά στιγμή
γιά ν' ἀνορθώσεις
πολλά ἀπό κεῖνα,
πού νεκρά θεωροῦσες.

Ἀρκεῖ μονάχα μιά στιγμή!

Ροδαυγή 31 Ιουλίου 2015

Έγωισμός

Τόν έαυτό μου μόνο σκέφτομαι, είπες!

Ούτε μιά χαραμάδα σκέψης,
καθόλου νοιάξιμο
γιά τό σημαντικό πού διακύβευε
ή έγωκεντρική ύπηρετηση
δικής σου έπιθυμίας.

Μή αναμενόμενος
τόσος έγωισμός γιά μένα!
Τόσος έγωισμός,
πολύ κακός γιά σένα!

Ροδαυγή 1 Αυγούστου 2015

Ἡ χαρά τοῦ ἄλλου

Γιά τή χαρά τοῦ ἄλλου νά εὐχηθεῖς,
καρδιᾶς μεγαλοσύνη χρειάζεται,
συνετῆς ἀγάπης ἀποθέματα
καί λιγότεμα τοῦ ἐγώ,
πού ὅλο γιά τά ἡμέτερα
μόνιμη ἔγνοια ἔχει.

Ροδαυγή 1 Αυγούστου 2015

Τά βέλη

Τίποτα πίο πικρό
ἀπό τά βέλη ἀγαπημένων.
Τῶν ἄλλων,
ἀκόμα καί τά δηλητηριώδη,
τά θανατηφόρα βέλη,
πίο ὑποφερτά
μποροῦν νά λογισθοῦνε.

Ροδαυγή 6 Αυγούστου 2015

Άφῆστε με

Άφῆστε με ν' ανασάνω
τῇ δροσερῇ αὔρα τοῦ Αὐγούστου,
πού τό πρόσωπό μου χαϊδεύει.
Άφῆστε με ν' ἀπολαύσω
τίς ἀκτῖνες τοῦ ἀνατέλλοντος Ἡλίου,
πού τόν ὀρίζοντα χρωματίζουν.
Άφῆστε με νά χαρῶ
τήν ἀπλότητα τῶν πραγμάτων,
πού τήν οὐσία τῆς ζωῆς περιέχουν.
Άφῆστε με νά νιώσω
τήν ἐπί γῆς εὐδαιμονία,
πού ἐφήμερη εἶναι.

Άφῆστε με...

Τίποτα ἄλλο δέν ζητῶ,
μόνο ἀφῆστε με!

Ροδαυγή 6 Αυγούστου 2015

Ούτε ένα εὐχαριστῶ

Ούτε ένα εὐχαριστῶ
γιά πηγαία ἀγάπης ἔκφραση
καί γιά χάρισμα ἐκλεκτό,
πού χρόνο ἀπαίτησε νά γίνει.

Τόση ἀπουσία εὐγένειας
τί τάχα νά οἰωνίζει
καί τί στειρότητα καρδιᾶς
νά ὀρίζει;

Ροδαυγή 22 Αυγούστου 2015

Βεβήλωση

Τῆς Σοφίας Βέμπο,
τῆς τραγουδίστριας τῆς Νίκης,
γιά λίγα εὐρώ
ὕπεξαιρέσανε τήν προτομή!

Σ' αὐτή τήν εποχή τῆς παρακμῆς
μεγαλύτερη ἀξία ἔχει ὁ μπροῦτζος
ἀπό τά σημαινόμενα μιᾶς προτομῆς.

Πάτρα 12 Οκτωβρίου 2015

Ἡ γενοκτονία

*Στους ομογενείς,
που βίωσαν τη γενοκτονία.*

*Σε κάθε λαό,
που γενοκτονία υπέστη.*

Λίγο μετά τό μεσονύκτιο,
ἐν μέσῳ συζητήσεως στήν TV,
ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργός,
πρός χαρά ἀπροσμέτρητη ἐκείνων,
πού οἱ πρόγονοί τους πράξαν τό κακό,
μέ ἀλαζονεία καί βεβαιότητα ἀπεφάνθη:
«Ἀναγνωρίζουμε τόν πόνο τῶν Ποντίων,
ἀλλά γενοκτονία δέν ἦταν.»

Δέν ἦταν! Δέν ἦταν!

Μπορεῖ ποτέ ἓνας ὑπουργός
γνώση τῆς Ἱστορίας νά μήν ἔχει;
Ἄ! ὄχι, ὄχι! ἀδύνατον!
Γενοκτονία δέν ἦταν!

Χωρίς μεγάλη καθυστέρηση
ἀπό πολλά τηλεοπτικά παράθυρα
κάποιοι πατριῶτες μίλησαν
- τί νά διαφωνήσουν μ' ἓναν ὑπουργό; -

κι εἶπαν πώς πράγματι γενοκτονία δέν ἦταν!

Τῆς πατρογονικῆς λαλιᾶς
καί τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος
οἱ ἐπιλεκτικοί περιορισμοί,
τῶν ποικιλώνυμων ἐκφράσεων τοῦ πολιτισμοῦ
οἱ βεβηλώσεις κι οἱ λεηλασίες,
τῶν περιουσιῶν ἡ διαρπαγή,
οἱ ἀνελέητες ἀπελάσεις καί οἱ διωγμοί,
οἱ ἐξοντώσεις στῶν ταγμάτων ἐργασίας
τίς ἀπάνθρωπες συνθῆκες,
οἱ ἀνδραποδισμοί κι οἱ βιασμοί,
οἱ προγραφές κι οἱ θανατώσεις,...
ἐθνοκάθαρση κι ὄχι γενοκτονία, λέει, ἦταν!

Τί ματαιοπονία, τί κόπος περισσός
νά ζεῖς μέσα στήν πλάνη τόσα χρόνια!
Καί τί ἀγραμματοσύνη,
νά μήν γνωρίζεις τή διαφορά
μεταξύ ἐθνοκαθάρσεως καί γενοκτονίας!
Καί τί θράσος, ἐνάντιος στά ρηθέντα τοῦ ὑπουργοῦ
καί ὅσων ἴδια γνώμη διατυπώνουν,
- ἄν εἶχε πρόσωπο ἡ παρακμή,
μέ τίς μορφές τους θά ζωγραφιζόταν! -
νά ὑπερασπίζεσαι δημόσια
τή μνήμη τῶν ἀπογόνων τήν ἱστορική
καί τό δίκιο τῶν ἀδικαίωτων νεκρῶν,
πού καί γενοκτονία καί ἐθνοκάθαρση,
χωρίς κανένα ἔλεος,
παντοίοις τρόποις ὑποστήκαν!

Καμιά δικαίωση για τούς νεκρούς,
καμιά για κείνους πού τό ἴδιο αἷμα ἔχουν;
Πού τέτοιες ἔγνοιες
σ' ἐκπρωτικῶν διαπιστώσεων ἐποχές!
Ἐλπίδα μόνη, ἡ Νέμεσις,
ὑπομονετική κι ἀκριβοδίκαιη,
ἴσως, τή Δίκη τή θεόσταλτη
για ὅλους ἀναμένει ν' ἀπονείμει.

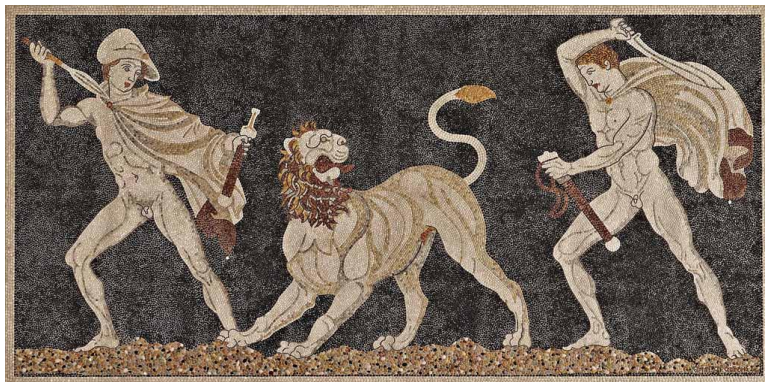
Πάτρα 4 Νοεμβρίου 2015

Μῖσος

Όταν γιά χρόνια μέ τίς πράξεις σου
μῖσος φυτεύεις σέ καρδιές,
θά ῥθει καιρός,
πού μῖσος ἀπό κεῖνες θά θερίσεις.

Πάτρα 16 Νοεμβρίου 2015

Κάθαρση

Ἐκπληξη λέει πώς ἔνιωσε ἡ Δύση!

Ἐκπληξη; Ναί! Ἔτσι, λέει!
Καμία ἀναμονή γιά τό κακό
πού ἐρχόταν!
Κι, ὅμως, ἐκεῖνοι,
πού τά σημεῖα τῶν καιρῶν
ἐν ὥραις σοβαρῶν σπουδῶν
μέ τεταμένη προσοχή ἀναγιγνώσκουν,
ἀπό καιρό ψυχανεμίζονταν
πώς κάτι τέτοια σέ πολιτισμένες χῶρες,
ἐκεῖ, στή Δύση τῶν ἀξιῶν καί τῶν ἐλευθεριῶν,
σίγουρα θά γινόταν.

Τώρα, μετά τήν ἐκατόμβη τῶν ἀνίδεων νεκρῶν,
τήν πολλή θλίψη καί τό πένθος,
στόν δημόσιο διάλογο
ἀντιτίθενται ἡρεμες, τῆς λογικῆς ἀπόψεις,
μέ ἄλλες πού νά ἐρμηνεύσουν δέν μποροῦν
ποιά ἀλλόκοτη, ἀκατανόητη πεποίθηση
πυράκτωσε τό φρόνημα
ἐκείνων τῶν αὐτόχειρων σφαγέων.

Τί τόλμη, λένε, κάποιοι οὐτιδανοί
στό αἷμα νά κυλήσουν τό Παρίσι!
Καί τί θράσος οἱ ἀθεόφοβοι

νά ἀπειλοῦν
πώς καί μέ ἄλλες ἐκατόμβες
οἱ Εὐρωπαῖοι κι ἄλλοι Δυτικοί
ὅ,τι γιά χρόνια τούς ἐκάμαν
θά πληρώσουν!

Τί τόλμη καί τί θράσος!
Χωρίς ἄλλο, τόλμη καί θράσος!

Ἀλλά καί τί μῖσος
φωλιάζει στίς ψυχές ὅλων αὐτῶν,
πού στά πρόσωπα τῶν ἀγαθῶν ἀποικιοκρατῶν
εἶδαν καί βλέπουν
τῶν πατρίδων τους ὀδύνες!

Μετά ἀπό πλῆθος συναφῶν τραγωδιῶν,
τί ἄλλο, παρά κάθαρση,
μέ κάθε κόστος ἀναμένουν!
Καθόλου δέν τούς μέλει
ποιός ἢ ποιοί θά σκοτωθοῦν
ἢ ποιές ἀθῶες ἀνθρώπινες ζωές
στόν ἄλλο κόσμο
οἱ πυρπολούμενοι μαζί θά πάρουν.

Καί γιατί νά τούς μέλει;

Ἔχουν κι αὐτοί πολλούς ἀθώους
καί ἀνίδεους νεκρούς
μακριά, στίς ρημαγμένες τους πατρίδες.

Πάτρα 18 Νοεμβρίου 2015

Στόν ἴδιο ναό

Στόν ναό
πού τό κλάμα τῆς βαπτίσεώς τους
ἀντήχησε,
στόν ναό
πού οἱ γαμήλιες εὐχές
ἤχῃσανε,
ἐκεῖ, στόν ἴδιο ναό,
καί τό «αἰωνία τους ἡ μνήμη!»
ψάλθηκε.

Πάτρα 12 Δεκεμβρίου 2015

Ἀπρίλης

*Στην ακριβή μου Αγαθονησιώτισσα
Αναστασία Ε. Κοττόρου.*

Βηματίζω σέ γειτονιές τῆς πόλης.

Οἱ πασχαλιές, οἱ γλυσίνες,
οἱ πορτοκαλιές, οἱ νεραντζιές κι οἱ λεμονιές
- ἄχ! αὐτοί οἱ λεμονανθοί! -
μέ μεθοῦν μέ τά ἀρώματά τους.

Τό παθιασμένο τῶν μελισσῶν βόμβισμα
καί τῶν ἐρωτευμένων πουλιῶν τό κελάδημα
ἀναπέμπουν δοξολογία στό σύμπαν.
Τῶν πεταλούδων τό πολύχρωμο πέταγμα,
λιγόζωο, ἀνέμελο, ἐλευθερωμένο,
εὐτυχισμένες δρέπει σταγόνες ζωῆς.

Χαρά κι εὐδαιμονία γαλήνια ὅλα τοῦτα,
τοῦ Ἀπρίλη τρανή προσφορά,
πού τήν ψυχή μας γητεύει εὐφρόσυνα
καί δέν τόν μέλει γιά ἔργα τῶν ἀνθρώπων
φριχτά καί παράφορα,
πού τήν ψυχή τους πικραίνουν βαθιά.

Βηματίζω σέ γειτονιές τῆς πόλης
κι ἀντικρίζοντας τόση φυσική ὁμορφιά

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

λέω πώς ὁ ἄνθρωπος
σ' αὐτή, ἄν γυρνοῦσε καί λουζόταν,
θά 'χε περισσότερη κι ὄχι λειψή ἀνθρωπιά.

Πάτρα 6 Απριλίου 2016

Ἀντίσταση

Ἀποφάσισαν νά κλέψουν
τό χαμόγελό μας!
Ἀποφάσισαν νά κλέψουν
τή ζωή μας!

Μήν τούς ἀφήσουμε!

Ἀντίσταση!

Πάτρα 24 Μαΐου 2016

Μοναξιά

«Τίποτα χειρότερο από τη μοναξιά! Πρέπει να γράψεις ένα ποίημα, που ν' αρχίζει μ' αυτή τη λέξη! Τα παιδιά έρχονται, αλλά η μοναξιά είναι μοναξιά!»

Αυτά τά λόγια είπε ο γέρων.
Κι ἐγὼ ἀναθυμῶντας τα,
μάταια ἀναζητῶ λόγια ικανά,
γιά νά τήν περιγράψουν.

Ὑπάρχουν, ὅμως, τέτοια λόγια;
Ὑπάρχουν λέξεις ικανές
τά βιώματα τοῦ γέροντα
ν' ἀποτυπώσουν;

Ὑπάρχουν! Ἀλλά εἶν' ἀδύναμες,
πολύ ἀδύναμες,
τήν τρανεμένη μοναξιά,
τό σαρκοβόρο αὐτό θεριό,
νά ἱστορήσουν.

Ροδαυγή, καλοκαίρι 2016

Τῆς μοναξιᾶς...

*Ὅπως δέν μπορεῖς νά καταλάβεις τό ψάρι,
ἄν δέν εἶσαι ψάρι,
ἢ τό πουλί, ἄν δέν εἶσαι πουλί,
ἐτσι δέν μπορεῖς νά καταλάβεις τόν μοναχό ἄνθρωπο,
ἄν δέν εἶσαι μοναχός.*

Γιώργος Σεφέρης

Τῆς μοναξιᾶς τή συντροφιά
ἀξιώθηκα.

Τοῦ προσώπου της τήν παγωμένη ὄψη
ἀκουσίως ἀντίκρισα.

Τῆς σκληρῆς ἐπαφῆς της
ψυχρά, ἀνατριχιαστικά ἀγγίγματα
στήν ψυχή καί τό σῶμα μου
χωρίς ἔλεος ἔνιωσα.

Τώρα, ἡ συνήθεια κι ὁ χρόνος,
πανδαμάτωρ θεραπευτής,
ἀναγκαία, ἀναπόδραστη,
ποθητή τῆς καρδιᾶς μου,
τήν ἱταμή μοναξιά μου
κατέστησε.

Αὐτή, τά βιβλία κι ὅσα ἡ ζωή

ὥς δωρεά ἢ ὥς πληγή
στόν μακρό βίο μου κόμισαν
θαλεροί συνοδοιπόροι
τῆς ἐσχατιᾶς τοῦ βίου μου ἔφτασαν.

Τώρα, ἐγώ κι ἡ μοναξιά
φίλοι γινήκαμε·
τώρα, ἡ μοναξιά μου κι ἐγώ
μονάχοι
τὴν ἐσχάτη ἐπὶ γῆς ὁδὸ πορευόμαστε·
τώρα, ὥς μιά ὄντοτητα
τό αἰίζωο ἄπειρο θεώμεθα.

Τῆς μοναξιᾶς τή συντροφιά
ἀξιώθηκα!

Ροδαυγή, καλοκαίρι 2016

Χορτασμένοι

Από πολιτικούς
χωρίς Δίκη, χωρίς Αιδῶ
εἴμαστε χορτασμένοι.

Ὑπάρχει κάποιος,
πού ὅ,τι λέει ἢ ὑπόσχεται,
νά τό ἐννοεῖ
καί πράξη νά τό κάνει,
ὅταν στῆς ἐξουσίας τόν θῶκο
καταστεῖ;

Πάτρα 12 Σεπτεμβρίου 2016

Ἦρθαν

Ἦρθαν μοιράζοντας Ἐλπίδα!

Καθόλου χρόνος δέν χρειάστηκε,
γιά ν' ἀκυρώσουν
ἐλπίδες ἄμετρες, λόγια παχιά
κι ἀπατηλά, ἄπειρα θά,
πού σέ χρόνο μέλλοντα
- ποιός θά θυμᾶται τότε; -
σάρκα κι ὀστᾶ θά ντύνονταν.

Θά ντύνονταν, ἔτσι ἔλεγαν,
ὅπωςδὴποτε θά ντύνονταν!

Ὅμως, ὁ μέλλον χρόνος γρήγορα ἔφτασε
κι ἀπέδειξε, ὅπως πάντα,
πὼς ἄγει στήν ἀλήθεια τίς ψευτιές
καί κάθε ψεύτη ἐπαγγελματία ἀποκαλύπτει.

Πάτρα 12 Σεπτεμβρίου 2016

Ἄμποτε

Τῆς ἐξουσίας ἀνδρείκελα,
τῶν δυναστῶν περίγελα
καί τοῦ λαοῦ προαγωγοί
τόν τόπο κυβερνᾶνε.

Τῆς ἐξουσίας ἐραστές
τίποτα δέ λογιάζουν
πόρνη τήν ἔρμη χώρα μας
στόν δρόμο κατεβάζουν.

Ἄμποτε νά ῥθῃ ὁ καιρός
στά σπίτια τους νά πᾶνε
καί τίς ἐλπίδες πού μοιράζανε
γιά κείνους ἅς κρατᾶνε.

Καί ὁ λαός μυαλό ἅς βάλει!
Γιά ὅποιον τυχάρπαστο
τήν ἐξουσία ὀρέγεται,
στήν κάλπη ψῆφο νά μή βάζει.

Πάτρα 21 Σεπτεμβρίου 2016

Έφυγε

Στη μνήμη του ξαδέλφου μου Βασίλη Α. Λάμπρη

Σήμερα έφυγε κι ο Βασίλης!

Πήγε, λέει, ν' ανταμώσει
τούς άλλους νεκρούς.
Τούς παππούδες, τούς γονείς,
τούς θείους, τούς ανιψιούς,
τούς ξαδέλφους, ...
πού άωρα ή πλήρεις ήμερών
διέπλευσαν τή λίμνη Άχερουσία.

Καί μένουμε οί ζωντανοί,
άγνωστο ως πότε,
γιά νά φυλάσσουμε στή μνήμη
καί στά βάθη τής καρδιάς
μορφές πεφιλημένες
καί ό,τι γιά τή δική μας τή ζωή
ως φυλαχτάρι ακριβό
κρατάμε από τήν ύπαρξή τους.

Πάτρα 28 Οκτωβρίου 2016

Τό ιερό πανί

*Σ' όσους
υπερασπίστηκαν μέχρις εσχάτων το ιερό πανί
και σ' όσους
είναι έτοιμοι να τους μιμηθούν.*

Κάποτε, μέχρις εσχάτων αγωνίζονταν,
γυναίκες κι άνδρες,
για να μήν πέσει τό ιερό πανί
σέ χέρια βέβηλα, έχθρικά,
πού τήν έλευθερία τή γλυκιά
έπιβουλεύονταν.

Τώρα, σέ καιρούς ειρηνικούς
κι ένῳ γιορτάζουν, λένε,
καί τιμούν του Πολυτεχνείου τήν επέτειο,
τό καΐνε τό ιερό πανί, τό βεβηλώνουν,
- ένα πανί εΐναι, λένε -
καί άγνοοῦν
ή μέσ στήν παντοδυναμία τῶν άμφισβητήσεων,
τόν οΐστρο τής καταστροφής,
καί, ίσως, κάποιων σκοτεινῶν σκοπιμοτήτων
παραβλέπουν
πώς, όταν τά ιερά καί τά όσια δέν έκτιμᾷς,
έρχεται ή ώρα πού, χωρίς σπουδαία άφορμή,
μπορεΐ για πάντα να τά άπωλέσεις.

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ναί, ναί, χωρίς σπουδαία άφορμή
νά τά άπωλέσεις!
Άκόμα καί τήν έλευθερία
άπροσκόπτως νά τά άμφισβητεΐς
καί νά τά πυρπολεΐς.

Πάτρα 17 Νοεμβρίου 2016

Παρακμή

Άλλοτε,
υπήρχαν στά σχολεία άνθρωποι,
ένας, δύο, τρείς,...
μέ τούς όποίους μπορούσες
άγωνίες κι όνείρατα
γιά τήν έκπαίδευση νά κοινωνήσεις.

Τώρα,
κάποιον ματαίως αναζητᾷς
τῆς παρακμῆς τήν άγωνία
νά ψηλαφήσεις
καί νά όραματιστεῖς
πῶς από μία μεγάλη κατρακύλα
μπορεῖς άνάποδα νά κινηθεῖς.

Δύσκολο πιά καί έναν νά βρεῖς,
πού νά τόν καίει έσωτερική φωτιά,
καί τῆς Παιδείας τά όράματα
σημαία τῆς ψυχῆς του νά 'χει κάνει.

Κατηφεῖς, παραιτημένοι
κι άδιάφοροι
δείχνουν νά μήν άκοῦν
όσα τούς λές
ἤ μάλλον δέν τούς νοιάζουν.

Πῶς ἀπό τό τέλμα ἡ Παιδεία θά βγεῖ,
ὅταν αὐτοί, πού πρέπει νά ἐκπέμπουν
ζέον ἀγωγῆς καί γνώσης φῶς,
τό σβήνουν;

Πάτρα 17 Ιανουαρίου 2017

Τό καρναβάλι

Μέχρι νά σβήσουν
τά λαμπιόνια τά χριστουγεννιάτικα,
ἄλλα σέ ὁδούς τῆς πόλης κρέμονται,
τ' ἀποκριάτικα.

Ἄψυχοι ἀρλεκίνοι, σερπαντίνες,
κι ἀγαλματίδια λογῆς
τό νέο σκηνικό διαμορφώνουν.

Ξεκινᾷ νωρίς ἡ ἀποκριά ἐδῶ,
ἀπό τ' Ἄι - Ἀντωνιοῦ τό βράδυ,
λέει ἡ παράδοση.

Ὁ Δήμαρχος παρέλαβε τό λάβαρο
καί ὁ τελάλης συνοδεῖα μουσικῶν
τήν ἔναρξη τῆς βραδινῆς γιορτῆς
γνωστοποιεῖ
καλῶντας κάθε θιασώτη.

Στῆς πόλεως τούς δρόμους
σκουπίδια πάσης φύσεως,
λακκοῦβες ἐνδιαφερόντων μεγεθῶν
καί ἡ παιδική χαρά στό πάρκο
ἀπό καιρό ἡμιτελής καί ἐπικίνδυνη
χλευάζουν τήν πομπώδη προβολή

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

τοῦ γιορτασμοῦ
σαρκάζουν τῶν ἀδιάφορων ἰθυνόντων
τῆς ψυχῆς τό καρναβάλι.

Πάτρα 17 Ιανουαρίου 2017

Ἡ ἀσίγαστη φωτιά

Στον Γ. Κοτζιούλα

Ὅταν ἡ ἀσίγαστη φωτιά
τῆς δημιουργίας καί τῆς γνώσης
τόν μέσα κόσμο πυρπολεῖ,
δρόμο ἕναν μόνο ἔχεις·
αὐτόν πού, ἴσως, μέσω τοῦ Καυκάσου,
στόν Ὀλυμπο ὁδηγεῖ.

Αὐτό τόν δρόμο διέδραμες,
Γιῶργο Κοτζιούλα,
κινῶντας ἀπέδω μ' ἕνα τσόλι
καί λείποντάς σου ἐκεῖ καί τό ψωμί!

Ἀλλά ὁ δρόμος εἶναι δρόμος,
σέ ξέφωτα ἢ σέ σκότη ὁδηγεῖ.
Ὅμως, γιά δές, ἐσύ φέγγεις ἀκόμη
καί τό ἔργο σου θά φέγγει ἐς αἰί!

Πάτρα 28 Ιουνίου 2017

Δεν επιτρέπεται...

«Δεν επιτρέπεται για λόγους δημόσιας ασφάλειας, κατά το χρονικό διάστημα από 06:00 ώρα έως την 24:00 ώρα της Πέμπτης 29-06-2017, κάθε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ή πορεία στην περιοχή του Δήμου Αθηναίων που [...]»

Αντί, ὅπως παλιά,
«ἀπαγορεύεται τό συναθροίζεσθαι»
νά διατάξουν,
- τί συνειρμός κι αὐτός; -
τό λένε πίο κομπά
- τί δημοκράτες θά ’τανε, ἂν ἔτσι δέν τό λέγανε! -
πώς δέν ἐπιτρέπεται
καμία ὑπαίθρια πορεία ἢ συνάθροιση,
διότι ἀπό κείνους
πού, βάσει τοῦ Συντάγματος,
τήν ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν
ὑπερασπίζονται,
ἡ δημόσια ἀσφάλεια κινδυνεύει!

Μόνο, μόνο ἀπ’ αὐτούς!

Οἱ ἄλλοι,
πού καμία νομιμότητα δέν ἀποδέχονται,
μποροῦν, τούς ἐπιτρέπεται

νά διασαλεύουν,
ὅσο πιό συχνά ἐπιθυμοῦν,
τή δημόσια ἀσφάλεια
καί τήν κοινωνική γαλήνη.

Κι οἱ ἐντελλόμενοι,
χωρίς δίκη, χωρίς αἰδῶ,
ἐνῶ ἔχουν ἀγνοήσει παντελῶς
τί πάει νά πεῖ γιά τόν λαό
ἀξιοπρέπεια,
μποροῦν ἀκατασχέτως νά δημηγοροῦν
πῶς γιά τά δικαιώματά του
ζοῦν καί πολιτεύονται.

Εἶναι κι αὐτή μιά στάση ζωῆς,
μόνο πού, ἀπ' ὅσους εἰσπράττουν τά δεινά,
οὔτε ἄλλο ἀντέχεται,
οὔτε γιά πολύ θά ἐπιτρέπεται!

Πάτρα 29 Ιουνίου 2017

Ἦρθες...

Στον μικρανεψιό μου Απόστολο

Ἦρθες μιά μέρα φθινοπωρινή,
ἀλλά τά γελαστά σου μάτια
ἄνοιξη στίς καρδιές
τῶν θαλερῶν τοκέων σου μηνύσανε.

Κι ὁ ἀδελφός σου ὁ πρωτότοκος
στό μικροσκοπικό κορμάκι σου
ἀτένιζε γεμάτος ἑκπληξη
τῆς ζωῆς ἓνα καινούργιο θάμα.

Καλῶς μᾶς ὅρισες, αἰτόπουλο!

Θέριεψε τά φτερά σου
κι ἄπλωσέ τα σ' ἄγρια ὕψη,
γιά νά 'χεις λεύτερα
σῶμα, ψυχή καί πνεῦμα
καί νά γενεῖς αἰτός περήφανος,
τῆς ζωῆς παράδειγμα
καί τῶν ἀγαπημένων σου
χαρά, τιμή καί δόξα.

Ροδαυγή 1 Αυγούστου 2017

Εἰς μνήμην

Στην αείμνηστη φίλη Ευαγγελία Χρήστου

Δέν τή συνόδευσα στό ξόδι της,
ὅμως, τό εἶναι μου ἐκεῖ ἦταν.

Κι ἀντίκρισα κόσμο πολύ,
δικούς καί ξένους,
μέ δακρυσμένα μάτια, ἢ χωρίς,
νά ἀποχαιρετοῦν τήν κόρη,
τήν ἀδελφή, τή σύζυγο,
τή μάνα, τή δασκάλισσα,...

Ἐκείνη, ἔτοιμη ἀπό καιρό, θαρρῶ,
γιά τό ἀνεπίστρεπτο,
κειτόταν ἀνθοστολισμένη κι ἄψυχη
μ' ἓνα αἰνιγματικό μειδιάμα στά χεῖλη.

Στεκόμουν δίπλα της,
ξένη, σχεδόν, μέσα σέ ξένους
κι ἀναθυμόμουνα τά νιάτα μας,
τά γνωστικά μας φτερουγίσματα,
τῶν ἐρώτων τά ξαφνιάσματα
κι ὅ,τι ἄλλο ἢ ζωή
ὥς δῶρο πλουσιοπάροχο
ἢ ὥς ἐπίπονη δοκιμασία

στό διάβα της μᾶς κόμισε.

Τώρα, πού εκείνη βάδισε περήφανα
τῆς λησμονιάς τόν δρόμο,
ἄν τῶν τεθνεώτων ἡ ψυχή
κάποια συνάφεια μέ τ' ἀνθρώπινα ἔχει,
θά γνωρίζει πιά ὅσους τήν ἀγαπήσανε
κι ὅσους δέν θά τή λησμονήσουν.

Πάτρα 11 Οκτωβρίου 2017

Ζωή

Μιά κυκλική πορεία ή ζωή μας.

Ἐν ἡ ἀρχή της
τοῦ παντός τό ἥμισυ εἶναι,
τό τέλος της
εἶναι τό ἅπαν.

Πάτρα 22 Δεκεμβρίου 2017

Περιεχόμενα

1. Συνομιλία	σ. 7
2. Κατάκτηση	σ. 8
3. Ένας νέος	σ. 10
4. Φόβος	σ. 12
5. Τό δίλημμα	σ. 13
6. «Αιδώς Ἀργεῖοι...»	σ. 14
7. Μετακόμιση	σ. 16
8. Τό «ΝΑΙ» καί τό «ΟΧΙ»	σ. 17
9. Σάν δύο σταγόνες	σ. 18
10. Ἐπιθυμία	σ. 19
11. Λευκά κρινάκια	σ. 20
12. Κύθνος	σ. 21
13. Ξερολιθιές	σ. 23
14. Λίγες μέρες	σ. 24
15. Διψοῦν οἱ νεκροί	σ. 25
16. Ἀκροστιχίδα	σ. 26
17. Ὅταν...	σ. 27
18. Ἀναπόδραστο	σ. 28
19. Ἀρκεῖ	σ. 29
20. Ἐγωισμός	σ. 30
21. Ἡ χαρά τοῦ ἄλλου	σ. 31
22. Τά βέλη	σ. 32
23. Ἀφῆστε με	σ. 33
24. Οὔτε ἓνα εὐχαριστῶ	σ. 34
25. Βεβήλωση	σ. 35
26. Ἡ γενοκτονία	σ. 36

27. Μῖσος	σ. 39
28. Κάθαρση	σ. 40
29. Στόν ἴδιο ναό	σ. 42
30. Ἀπρίλης	σ. 43
31. Ἀντίσταση	σ. 45
32. Μοναξιά	σ. 46
33. Τῆς μοναξιᾶς...	σ. 47
34. Χορτασμένοι	σ. 49
35. Ἦρθαν	σ. 50
36. Ἄμποτε	σ. 51
37. Ἐφυγε	σ. 52
38. Τό ἱερό πανί	σ. 53
39. Παρακμή	σ. 55
40. Τό καρναβάλι	σ. 57
41. Ἡ ἀσίγαστη φωτιά	σ. 59
42. Δεν επιτρέπεται...	σ. 60
43. Ἦρθες...	σ. 62
44. Εἰς μνήμην	σ. 63
45. Ζωή	σ. 65

Προδημοσιεύσεις

σ. 8. **Κατάκτηση**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> & Περιοδική έκδοση «εν αιθρία» της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας (ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.), Οκτώβριος 2015, τ. 262, σ. 3.

σ. 20. **Λευκά κρινάκια**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html>

σ. 24. **Λίγες μέρες**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html>

σ. 25. **Διψούν οι νεκροί**, Παναγιώτη Π. Λάμπρη, Μαρτυρίες, Πάτρα 2018, σ. 26 & <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html>.

σ. 26. **Ακροστιχίδα**, Παναγιώτη Π. Λάμπρη, Μαρτυρίες, Πάτρα 2018, σ. 27.

σ. 28. **Αναπόδραστο**, Παναγιώτη Π. Λάμπρη, Μαρτυρίες, Πάτρα 2018, σ. 28.

σ. 36. **Ή γενοκτονία**, Εφημερίδα «Ηχώ της Άρτας», 16-5-2019 / <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> / προσωπική σελίδα στο facebook.

σ. 42. **Στόν ίδιο ναό**, Παναγιώτη Π. Λάμπρη, Μαρτυρίες, Πάτρα 2018, σ. 29.

σ. 52. **Έφυγε**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> & Εφημερίδα «Η ΡΟΔΑΥΓΗ», Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2016, αρ. φ. 145, σ. 2.

σ. 46. **Μοναξιά**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html>

σ. 47. **Τής μοναξιάς...**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html>

σ. 59. **Ή άσιγαστη φωτιά**, Περιοδικό «Τζουμερκιώτικα Χρονικά», Καλοκαίρι 2018, σ. 232.

σ. 62. **Ήρθες...**, <http://users.sch.gr/panlampri/Piimata.html> & Περιοδικό «Έκφραση», Άρτα, Φεβρουάριος 2019, σ. 24.

Εικόνες

σ. 7. Τοιχογραφία των «Κρίνων» ή της «Άνοιξης» (τμήμα), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 9. Πήλινο τηγανόσχημο σκεύος με χαρακτή παράσταση πλοίου. Χαλανδριανή Σύρου. Πρωτοκυκλαδική ΙΙ περίοδος (φάση Κέρου-Σύρου, 2800-2300 π. Χ.), Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 11. Χρυσή νεκρική προσωπίδα, γνωστή με τη συμβατική ονομασία «προσωπίδα του Αγαμέμνονα». Μυκήνες, Ταφικός Κύκλος Α, Τάφος V, 16ος αι. π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 12. Τοιχογραφία των «Κρίνων» ή της «Άνοιξης» (τμήμα), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 15. Νεαροί πυγμάχοι, τμήμα τοιχογραφίας, Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 16. Πολυτελές σκεύος (κύμβα) από ενιαίο κομμάτι ορείας κρυστάλλου σε σχήμα πάπιας. Μυκήνες, Ταφικός Κύκλος Β, Τάφος Ο, 16ος αι. π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 17. Γυμνά αγόρια, τμήμα τοιχογραφίας, Ακρωτήρι Θήρας, <http://www.idryma-theras.org.gr/>

σ. 18. Νεαροί πυγμάχοι, τμήμα τοιχογραφίας (ζωφόρος), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 19. Λατρεύτριες, τμήμα τοιχογραφίας, γυναίκα που προτείνει το αριστερό της χέρι κρατώντας περιδέραιο, Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Θήρα, Προϊστορικό Μουσείο.

σ. 20. Τοιχογραφία των «Κρίνων» ή της «Άνοιξης» (τμήμα), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 22. Κροκοσυλλέκτριες, τμήμα τοιχογραφίας, Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Θήρα, Προϊστορικό Μουσείο.

σ. 24. Μεγάλη οφθαλμοπρόχους με γραπτή πολύχρωμη διακόσμηση πτηνών, Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 26. Περίαπτο με μέλισσες, Μάλια, Χρυσόλακκος, π. 1700 π. Χ., Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου.

σ. 27. Κροκοσυλλέκτριες, τμήμα τοιχογραφίας (λεπτομέρεια με την έκφραση του προσώπου νεαρής κροκοσυλλέκτριας), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Θήρα, Προϊστορικό Μουσείο.

σ. 29. Πήλινο σφαιρικό αγγείο με πολύχρωμη διακόσμηση, Διμήνι Μαγνησίας, Νεότερη Νεολιθική Ι (5300-4800 π. Χ.), Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 30. Η «μικρή θεά των όφεων» από φαγεντιανή, Κνωσός, π. 1600 π. Χ., Ηράκλειο, Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 31. Βάζο με λουλούδια, Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., <http://www.idryma-theras.org.gr/>

σ. 32. Κωνικό ρυτό (τελετουργικό αγγείο) διακοσμημένο σε ζώνες με σειρές ροδάκων εγγεγραμμένων σε κύκλο. Στο κέντρο ζώνη με σπείρες από λευκό χρώμα. Εισηγμένο από τη μινωική Κρήτη. Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 34. Χρυσό δακτυλίσχημο περίαπτο από σφυρήλατο έλασμα. Άγνωστη προέλευση. Τελική Νεολιθική περίοδος (4500-3300 π. Χ.). Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 35. «Η Κουροτρόφος». Πήλινο ειδώλιο γυναίκας καθιστής σε σκαμνί με βρέφος στην αγκαλιά. Σέσκλο Θεσσαλίας, 4800-4500 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 38. Βοτσαλωτό δάπεδο με παράσταση γρύπα, που κατασπαράζει ελάφι, 325-300 π. Χ., Πέλλα, http://users.sch.gr/ipap/Ellinikos_Politismos/psi/psiphidota.htm

σ. 39. Βοτσαλωτό δάπεδο με παράσταση κυνηγιού λιονταριού, από την αίθουσα συμποσίων της κατοικίας του Διονύσου στην Πέλλα, 325-300 π. Χ., http://users.sch.gr/ipap/Ellinikos_Politismos/psi/psiphidota.htm

σ. 42. Νεαρή ιέρεια, τμήμα τοιχογραφίας, Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 44. Τοιχογραφία των «Κρίνων» ή της «Άνοιξης» (τμήμα), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 45. Τοιχογραφία των «Πιθήκων» (ζωφόρος), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 48. Ειδώλιο με καθιστό μουσικό, που παίζει λύρα ή άρπα. 2800-2300 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 49. Μαρμάρινη φιάλη με πυρήνα κόκκινου χρώματος και τριπτήρα από ονιανό. Πάρος, Πρωτοκυκλαδική Ι περίοδος, φάση Γκρόττας-Πηλού, 3200-2800 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 54. «Το Γαλάζιο πουλί», τμήμα τοιχογραφίας, Κνωσός, «Σπίτι τοιχογραφιών», π. 1550 π. Χ., Ηράκλειο, Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 56. Τελετουργική πρόχους από ορεία κρύσταλλο και χρυσό, Ζάκρος, π. 1500 π. Χ., Ηράκλειο, Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 58. Τοιχογραφία των «Πιθήκων», Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 61. Γυναικείο άγαλμα από παριανό μάρμαρο, του τύπου με διπλωμένα χέρια κάτω από το στήθος. Αμοργός, Πρωτοκυκλαδική ΙΙ Εποχή (φάση Κέρου-Σύρου, 2800-2300 π. Χ.), Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 64. Κροκοσυλλέκτριες, τμήμα τοιχογραφίας, Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Θήρα, Προϊστορικό Μουσείο.

σ. 65. Τοιχογραφία των «Κρίνων» ή της «Άνοιξης» (τμήμα), Ακρωτήρι Θήρας, π. 1650 π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

σ. 74. Τοιχογραφία της «Μυκηναίας». Ακρόπολη Μυκηνών, 13ος αι. π. Χ., Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ από καρδιάς τη φίλη μου Σοφία Δ. Ευθυμίου και τον σύντροφό μου Χρήστο Δ. Στούμπο για τη συνεισφορά τους.

Σύντομο βιογραφικό σημείωμα

Παναγιώτας Π. Λάμπρη

Η Παναγιώτα Π. Λάμπρη γεννήθηκε στη Ροδαυγή Άρτας. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και υπηρετεί στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Αρθρογραφεί, δημοσιεύει βιβλιοπαρουσιάσεις και μελέτες κι έχει βραβευτεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Το 2006 εξέδωσε τη λαογραφική μελέτη *"Ροδαυγή - Το Ρόδο της Αυγής"*, το 2009 τη συλλογή διηγημάτων *"Το χάσικο ψωμί"*, το 2011 τη μελέτη *"Κωνσταντίνος Α. Διαμάντης, ο Ιστορητής"*, το 2014 την ποιητική συλλογή *"Εν όδύναις"*, το 2015 τη μελέτη *"Η Μνήμη της Γεύσης - Αρχέγονων Ηπειρωτικών Εδεσμάτων Συναγωγή"*, το 2016, σε δεύτερη έκδοση, το βιβλίο της *"Ροδαυγή - Το Ρόδο της Αυγής"*, το 2017 τις ταξιδιωτικές εντυπώσεις *"Σε δρόμους της Κίνας"*, το 2018 την ποιητική συλλογή *"Χαρμολδipes"* και το 2019 την ποιητική συλλογή *"Λιανοτράγουδα"*.

Για περισσότερα βλέπε: <http://users.sch.gr/panlampri/>

ISBN: 978-618-84261-1-5